

Een tekening,
een woord,
tot dank en herinnering aan

GRADA GEERTRUIDA ARKINK

echtgenote van
Gerhardus Hendrikus ten Heggeler.

Naar menselijk oordeel is de levenstijd sinds haar geboorte op 3 juni 1929 en haar sterven op 25 november 1985 - 56 jaar - te kort. Maar in Gods hand moge haar leven voltooid vinden en blijven in eeuwige vrede. Na de uitvaartdienst hebben we haar lichaam toevertrouwd aan de aarde op het parochiële kerkhof te Hengevelde, zoals de graankorrel, teken van geloof, dat zij gestorven is om bij God te leven.

De handen, afgebeeld op de voorkant, zijn teken van overgave, uitdrukking ook van het gelovig vertrouwen, dat de overledene geborgen moge zijn in Gods vaderlijke handen. Ze doen ons denken aan de moeder, die de kinderen zorgzaam bij de hand neemt. De handen die de groeven dragen van een arbeidzaam leven.

Hoe pijnlijk moet de ervaring zijn, als de handen geen kracht meer hebben, om aan te raken en te dragen. Hoe verdrietig voor moeder en oma, die zelfs een kind niet meer op haar schoot kon tillen. Dit lijden heeft Grada de laatste jaren van haar leven in stilte gedragen.

In haar naam herkennen wij een krachtige vrouw, een dierbare echtgenote, een zorgzame moeder, een lieve oma. Uit haar blij karakter straalde iets van rust en vriendelijkheid. Ze maakte daardoor de woning tot een thuis, om graag te zijn en voor

kinderen om telkens terug te komen. Ze verstond de kunst om huiselijke gezelligheid te maken. Ze had een warme belangstelling en stond klaar voor ieder, de kinderen het meest.

Omringd door echtgenoot en kinderen sloeg zij nog even haar ogen op tijdens de toediening van de ziekenzalving. De laatste bewuste blik die zij geven kon, richtte zij op haar meest nabij. In de zorgzame aandacht van haar omgeving worstelde zij met haar handicap, mocht zij sterven in haar huis, om een nieuw thuis te vinden in Gods woning, waarop zij in groot geloof vertrouwde.

Deze moeder en oma, te vroeg heengegaan, laat een leegte achter, een ongevolde plek. Moge door de droefheid heen de dankbaarheid doorklinken als wij haar naam noemen in de herinnering en de gebeden voor haar zielerust.

Voor uw hartelijke belangstelling, uw medeleven en uw aanwezigheid bij overlijden en uitvaart en begrafenis van mijn dierbare vrouw, onze moeder en oma, zeggen wij u oprecht dank.

familie ten Heggeler-Arkink

Hengevelde, november 1985